

دولت پنهان، رویاروی قدرت عیان

انعکاس نشست کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در رسانه‌های امپریالیستی
کوروش تیموری فر

در فاصله ۱۷ تا ۲۰ آبان‌ماه سال جاری، ششمین نشست عمومی (پلنوم) کمیته مرکزی منتخب کنگره نوزدهم حزب کمونیست چین برگزار شد. بیانیه‌ای که پیرو این جلسه منتشر شد، حاوی نکاتی است که نشان‌دهنده وحدت هرچه بیشتر حزب، و در عین حال، اراده این حزب سیاسی با حدود ۹۵ میلیون عضو، برای تداوم پیشرفت در مسیر ساختمان سوسیالیسم است.

این بیانیه که شامل متن کامل قطع‌نامه پایانی است، به مرور مختصر تاریخ یک قرن اخیر چین می‌پردازد. مخاطب اصلی این بیانیه، مردم چین هستند. یادآوری مسیری که در چند دهه گذشته طی کرده‌اند تا بدین مرتبه رسیده‌اند. این بازبینی، برای نسلی که قرار است تا این دستاوردها را به پیش براند، ضروری است. در متن، چندین بار به «جوان‌سازی ملی» اشاره شده است. به اهدافی اشاره شده است که موانع اجرایی آن، به موقع خود برطرف نشده بوده و منتظر آماده‌سازی پیش‌نیازهای تاریخی خود بوده‌اند.

روح متن، سرشار از اشاره به ضرورت وحدت ملی، وحدت ایدئولوژیک، اتحاد نیروهای پیش‌برنده، و انطباق خلاق مارکسیسم با شرایط عیناً موجود و نیازهای مرحله‌ای رشد است. در طول تاریخ رشد اندیشه علمی استقرار سوسیالیسم، تا به حال پیش‌نیامده بود که

کشوری متکی بر این مناسبات نوین، به این حد از توسعه رسیده باشد. کشوری که در بدو حرکت خود، مجبور بوده باشد تا مناسبات ماقبل سرمایه داری را مبدل به ابزاری برای توسعه سوسیالیستی جامعه تا حد بالایی از پیشرفت کرده و با هضم آن مناسبات، نیروهای مولده را به این سطح از توسعه رسانده باشد. از جایگاه امروز، می‌توانیم در باره «سوسیالیسم با ویژگی شوروی» حرف بزنیم. «سوسیالیسم با ویژگی چینی» از مرزهای توسعه پیشین عبور کرده است. از این رو، پلنوم تشریح این مسیر را وظیفه خود دانسته است.

در بیانیه به کنگره‌ها و نشست‌های معین تاریخی اشاره می‌شود که وظیفه جمع‌بندی تجارب و تدوین نقشه راه برای پیشرفت را، در آن مرحله از تکامل اجتماعی به عهده گرفته بودند. حزب در هر مرحله از پیشرفت، نمایندگانی را در صدر قرار داده بود تا بیان‌گر منافع مشترک طبقات اجتماعی و برآیند دیدگاه غالب در مجموعه نظرات متفاوت درون حزب باشند. بطور مشخص، از مائوتسه تونگ، دنگ شیائوپینگ، جیانگ زمین، هوجین تائو،

و شی جین‌پینگ نام می‌برد. صفات برجسته هر دوره، و مسائل معینی که در آن لحظه در دستور کار قرار گرفته بودند، برشمرده می‌شود. در این جلسه، اهمیت تاریخی تلاش‌های حزب در یک قرن گذشته به شرح زیر برجسته شد. این تلاش‌ها:

- اساساً آینده مردم چین را که از قلدری،

روح متن، سرشار از اشاره به ضرورت وحدت ملی، وحدت ایدئولوژیک، اتحاد نیروهای پیش برنده، و انطباق خلاق مارکسیسم با شرایط عیناً موجود و نیازهای مرحله‌ای رشد است.

ظلم و انقیادها، و اینک ارباب کشور، جامعه و سرنوشت خود شده‌اند، متحول کرده و اکنون آرزوهای خود را برای زندگی بهتر، تحقق یافته می‌بینند.

- مسیر درستی را برای دستیابی به جوان‌سازی ملت چین باز کرده‌اند و چین را قادر می‌سازند تا فرایند صنعتی شدن را - که در کشورهای توسعه یافته چندین قرن طول کشیده است - در عرض چند دهه به پایان برساند و دو معجزه رشد اقتصادی سریع و ثبات اجتماعی پایدار را تأمین کند.

- سرزندگی قوی مارکسیسم را به نمایش گذاشته‌اند. در چین، مارکسیسم به عنوان یک حقیقت علمی کاملاً آزمایش شده، سرشت مردم‌محور و عملی آن کاملاً اجرا شده، و ماهیت انطباق‌پذیری آن با ضرورت‌های دوران کاملاً نشان داده شده است.

- تأثیر عمیقی بر روند تاریخ جهان گذاشته‌اند. حزب، مردم را در پیشروی مسیر منحصربه‌فرد چین به سوی مدرن‌سازی، ایجاد مدلی جدید برای پیشرفت بشر، و گسترش

پهنای بستر عبور کشورهای در حال توسعه برای دستیابی به مدرنیزاسیون، رهبری کرده است. - حزب را پیشرو زمان ساخته‌اند. حزب یک سلسله طولانی از اصول الهام بخش را تدوین کرده است که از روح مبانی عالی بنیان‌گذاری آن سرچشمه می‌گیرد، ماهیت پیشرفته و یکپارچگی خود را حفظ کرده و به بهبود ظرفیت حکمرانی و رهبری خود ادامه می‌دهد. حزب ثابت کرده است که حزبی بزرگ، پرافتخار و درست‌کار است.

در این جلسه، کمیته مرکزی توضیح داد که بررسی دستاوردهای مهم و تجربه تاریخی حزب در یک قرن گذشته برای اهداف زیر ضروری است:

- آغاز یک سفر جدید برای ساختن یک کشور سوسیالیستی مدرن از همه جهات، در بافت تاریخی صدمین سالگرد تأسیس حزب؛

- حمایت و تعمیق سوسیالیسم با ویژگی‌های چینی در عصر جدید؛

- تقویت آگاهی مردم در مورد نیاز به حفظ یک‌پارچگی سیاسی، اندیشیدن به عبارات کلان، پیروی از هسته رهبری و حفظ هم‌سویی با رهبری مرکزی حزب؛

- افزایش اعتماد مردم به مسیر، نظریه، نظام و فرهنگ سوسیالیسم با ویژگی‌های چینی؛

- حمایت قاطعانه از موقعیت اصلی رفیق

شی جین‌پینگ در کمیته مرکزی و در کل حزب و

حمایت از اقتدار کمیته مرکزی و رهبری متمرکز و

یک‌پارچه آن؛

تصمیمات مهمی در کنگره بیستم حزب، در اواخر سال آینده میلادی گرفته خواهد شد.

- پیشبرد خود-اصلاحی حزب، تقویت قدرت مبارزه، تقویت ظرفیت خود برای پاسخگویی به خطرات و چالش‌ها، و حفظ نشاط و سرزندگی؛

- اتحاد و رهبری مردم در تلاش مستمر برای تحقق رؤیای چینی جوان‌سازی ملی.

تصمیمات مهمی در کنگره بیستم حزب، در اواخر سال آینده میلادی گرفته خواهد شد.

گام جدیدی در مسیری پریپیچ و خم که پیش از این هم با گام‌های بلند طی شده است.

رسانه‌های جریان غالب و وابسته به انحصارات (Corporate media) چه برخوردی با این پلنوم داشته و اخبار آن‌را چگونه پوشش داده یا منعکس کردند؟ کاملاً بدیهی است که به دنبال خط مشی عمومی تقابل با چین و دستاوردهای رشک برانگیز آن، می‌بایست به تحریف محتوای این نشست بپردازند. در هیچ‌یک از رسانه‌های فارسی زبان امپریالیستی شامل بی‌بی‌سی، دوپچه وله (صدای آلمان)، رادیو فردا، و...-که همگی مدعی «استقلال» هستند- کوچک‌ترین تخطی از دستورالعمل‌های جاری حکومت‌های متبوع خود مشاهده نمی‌شود.

ببینید از متن بیانیه مهم آن نشست، چه نکاتی را به مخاطبین خود منتقل کرده‌اند:

صدای آلمان:

«شی جین‌پینگ قصد دارد سال آینده در یک مجمع حزبی آغاز سومین دوره ریاست جمهوری خود را به تأیید برساند... به گفته وو کیانگ، با قطعنامه کمیته مرکزی، چارچوب لازم برای افزایش و تقویت کنترل‌ها و برپایی یک نظام توتالیتر آماده شده است».

بی‌بی‌سی:

«حزب کمونیست چین یک «قطعنامه تاریخی» را تصویب کرد که براساس آن، موقعیت شی جین‌پینگ را در تاریخ سیاسی این کشور تثبیت کرده است. طبق این سند، شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین جایگاهی برابر با مائوتسه تونگ، بنیانگذار چین کمونیست خواهد داشت... این تنها سومین سند از این نوع از زمان تأسیس حزب است. اولین سند توسط مائوتسه تونگ در سال ۱۹۴۵ و دومین مورد توسط دنگ شیائوپینگ در سال ۱۹۸۱ تصویب شد».

رادیو فردا:

همه رسانه‌های امپریالیستی، مطلقاً در باره محتوای این سند در زمینه تقویت اعتماد به نفس در مردم؛ انعکاس اراده ملت چین در تداوم اعتلای ملی؛ و پژواک پشتیبانی مردم از حزب و رهبری آن، سکوت کرده‌اند.

«برخی از کارشناسان امور چین معتقدند با وجود آنکه احتمالاً به دلیل پرهیز از بروز مخالفت در داخل حزب کمونیست در این قطعنامه مفهوم «رهبر مادام‌العمر» به کار برده نشده ولی از متن آن می‌توان استنباط کرد که شی جین‌پینگ چنین طرحی دارد».

همه آن رسانه‌ها، مطلقاً در باره محتوای این

سند در زمینه تقویت اعتماد به نفس در مردم؛ انعکاس اراده ملت چین در تداوم اعتلای ملی؛ و پژواک پشتیبانی مردم از حزب و رهبری آن، سکوت کرده‌اند. این را همه می‌دانند که کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، تبلور خرد جمعی است و در اخذ تصمیمات راهبردی نظری، نقش مهمی بازی می‌کنند. در چین، ترکیبی از دموکراسی مشارکتی و دموکراسی انتخابی، حضور مردم در عرصه تصمیمات اجرایی را تضمین می‌کنند. نهاد اصلی قانون‌گذاری، کنگره ملی خلق با ۳۰۰۰ عضو، و بزرگ‌ترین پارلمان جهان است.

حزب کمونیست، پنهان نمی‌کند که بورژوازی را در قدرت سیاسی شرکت نمی‌دهد. مراکز قدرت در چین، علنی هستند. تبلیغات رسانه‌های غربی، در عین تحریف و حذف مطالب مهم این‌گونه نشست‌ها، در عین حال و خودبه‌خود تأیید می‌کنند که مرکز مهم تصمیم‌گیری، کنگره

خلق و حزب کمونیست هستند. اینان، «قدرت پنهان» چین هستند که علناً تصمیم می‌گیرند. اما اعضای «دولت پنهان» دموکراسی غربی کیانند؟

کدام رسانه غربی افشا می‌کند که قدرت اصلی در آمریکا را سرمایه داران وال استریت تشکیل می‌دهند که در رأس آنان مدیران شرکت‌هایی چون «بلک استون»، «بلک راک»، و «کارلایل» جمعاً ۱۵ تریلیون دلار سرمایه را اداره می‌کنند؟ همین‌انند که دو ماه پس از سخنرانی‌های توفانی باراک اوباما در آخرین دور مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۰۸ علیه «طمع ورزی وال استریت» - که باعث بحران جهانی شد- ۱۸ تن از ۲۲ تن اعضای کابینه او را تعیین کرده و به تصویب کنگره رساندند. کدام رسانه غربی در مورد قدرت غیرانتخابی «هیئت انتصابی مافوق» (super delegation) حزب دموکرات افشاگری کرد که برنی سندرز را-علیرغم برتری کمی آرا بر هیلاری کلینتون- از رقابت نهایی با ترامپ کنار گذاشت؟

کدام رسانه غربی نام انحصارات آلمانی را که تا دیروز امثال هیتلر را به قدرت می‌رساندند، و در قرن بیست و یک، ۱۶ سال آنگلا مرکل را در قدرت نگه داشتند (تا خود، از قدرت کنار گرفت) افشا کرده است؟ این‌ها که مفهوم «توتالیتیر» نیستند!

قدرت حزب کمونیست چین، بر همه مردم جهان آشکار است. اما اتاق‌های اندیشکده‌های غربی که تصمیمات جنگی علیه بشریت می‌گیرند، در تاریکی محض به سر می‌برند.

ایجاد شهرهای اسفنجی چین برای حفظ محیط زیست